

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

6. Infidelis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

ratione impotentiaë instauratur, & deprehensa
Ecclesiæ deceptione, *libr. 7. disputat. 99. nu-
mer. 3. 4.*

Incestus.

1 Incestus cum consanguineis vxoris, vel
viri impedit matrimonium tantum, & non so-
lum interdicatur matrimonium ipsis coniugi-
bus, sed illis consanguineis coniugis, cū qui-
bus alter coniux incestum admisit. Et hoc im-
pedimentum non extenditur hodie, nisi vsque
ad secundum gradum. Item oritur ex copula
habita cum consanguinea sponsi, vel sponsæ
de futuro, quod extenditur vsque ad primum
gradum, & est temporale, nimirum, dum cō-
plex viuit. Perpetuum veid ex copula habita
cum consanguineis sponsæ de præsentia ante
matrimonium consummatum. Item incestus
cum affini, est impedimentum perpetuum,
nullo existenti matrimonio. Non tamen orie-
tur ex incestu cum cognata legali, vel spiri-
tuali, vel ex incestu habito ignoranter cum
consanguinea, vel violenter, nec ex copula
non consummata, vel incestu occulto, vel
quando non præcessit iudicis sententia circa
illud, nec ex incestu cum proprijs, consangu-
neis, *l. 7. tota disp. 15.*

Infidelis.

1 Infidelis, iniens matrimonium post vo-
rum castitatis, non potest debitum perere, *l. 9.
disp. 33. nu. 6.*

2 Papa non potest imponere impedimenta
diri-

dirimentia matrimonium infidelibus. At ut princeps temporalis, potest circa infideles habitantes in locis, quorum ille est Dominus temporalis, *lib. 7. disp. 1. nu. 10.*

3 Infidelis contrahens in locis fidelium habens impedimentum dirimens sui Principis infidelis, contrahit validè. Secus, si impedimentum erat sancitum à Principe loci, in quo contrahit, *lib. 7. disp. 3. nu. 10.*

4 Infideles contrahunt validè, quando nõ adest aliquod impedimentum dirimens iure naturali, licet adfit dirimens canonicum, *lib. 7. disp. 73. n. 1. 2. & 3.*

5 Infidelis repudians uxorem legitimam, qui aliam duxit, conuersus ad fidem, cogendus est à posteriori matrimonio recedere, & ad primum redire; & si erat copulatus multis mulieribus, separandus ab omnibus demptâ primâ, *lib. 7. disput. 73. num. 4. & 5. & disputat. 80. num. 14.*

6 Infidelis contrahens cum impedimento impotentiae ad copulam coniugalem, inualidè contrahit, *lib. 7. disp. 98. nu. 7.*

7 Infidelis non potest valido matrimonio coniungi post baptismum cum cõsanguineis intra quartum gradum, quamuis tempore infidelitatis posset ultra primum, *lib. 7. disp. 65. num. 1.*

8 Infidelis ad fidem conuersus, nequit validè ducere proprias cõsanguineas vsque ad 4. gradum, aut cõsanguineas vxoris habitæ

M

tempo-

tempore infidelitatis, quamvis matrimonium non esset consummatum. Potest tamen ducere consanguineam in 1. gradu sponsæ de futuro, quando inita fuerunt sponsalia tempore infidelitatis. Item cum consanguinea in 1. gradu prohibita, quam fornicariè cognovit tempore infidelitatis, *lib. 7. disp. 65. à nu. 2. usque ad 11.*

9 Si fidelis rē habeat eū fideli vel infideli femina, & illa habeat sororē infidelē, contrahit affinitatem eū illa sorore infideli, ac proinde eam effectam Christianam non potest ducere. Item fidelis cognoscens carnaliter infidelē, si illa infidelis postea facta fidelis concipiat alio filiam, & baptizetur, contrahit affinitatem cum illa filia. Et idem, si adhuc mater permittens in infidelitate pareret illam filiam, & postea filia baptizaretur, *lib. 7. disput. 65. num. 12. & 13.*

10 Infidelis coniunctus matrimonio in primo affinitatis gradu lineæ rectæ, post baptismum non est separandus, *lib. 7. disp. 66. num. 1.*

11 Matrimonium inter fidelem & infidelem est irritum iure Ecclesiastico solum, et consuetudine Ecclesiæ; interdictum verò iure diuino naturali. Idem dicendum de matrimonio inter fidelem & cathecumenum ante baptismum. Tamen ex dispensatione Pontificia potest esse validum, *lib. 7. tota disp. 71.*

12 Coniux infidelis conuersus ad fidem nūquam obligatus fuit ad cohabitandum cum infideli.

infideli, licet voluisset habitare absque saluatoris contumelia, sed tantum erat consilium à D. Paulo traditum in primitiua Ecclesia; nec tenetur fidelis cum infideli habitare, licet habeat cum illo copulam, *libr. 7. disput. 73. num. 7. & 8.*

13 Infidelis, qui non conuertitur vnà cum altero coniuge ad fidem reducto, peccat in Deum, & in legem matrimonij. Et si nulla spes est, eius conuersionis, tenetur fidelis recedere, quamuis velit habitare absque contumelia saluatoris, *lib. 7. disp. 73. n. 9. & 10.*

14 Hodie non est licitum fideli habitare cum infideli, sed tenetur ab eo diuertere, quamuis possit absque contumelia saluatoris habitare, & sit spes conuersionis, nisi ex dispensatione Episcopi. Nec tenetur ex præcepto correctionis fraternæ, nec præceptum diuertendi obligat cum discriminæ vitæ, *libr. 7. disp. 73. à num. 12. vsque ad 15.*

15 Quando alter solus ex parentibus est fidelis filius, si est sui compos, & doli capax, non est cogendus ad fidem. Attamen si non est doli capax, eius conditionem sequi debet, qui ad fidem conuertitur, siue pater, siue mater, *lib. 7. disp. 73. num. 16.*

16 Quando vterque infidelis conuertitur ad fidem, neutri licet à matrimonio diuertere, potest tamen & ad aliud transire conuersus infideli nolente habitare sine contumelia Deis & tuac ex priuilegio Christi dissoluitur

matrimonium quantumuis consummatum, nisi infidelis renuat habitare ob adulterium fidelis. Dicitur autem nolle habitare absque contumelia Saluatoris, quando id peccatum infidelitatis redundat aliquo modo in coniugem fidelem, nisi recedat, v. g. ex crebro conuictorum in Christum auditu, vel quando suadet non leuiter aliquod peccatum mortale, *lib. 7. disp. 74. à nu. 1. vsque ad 7.*

17 Quando infidelis renuit conuerti, vult tamen habitare sine contumelia Saluatoris, potest fidelis aliud matrimonium contrahere sine sententia iudicis, nisi casus sit occultus. Necessaria tamē est monitio, & interrogatio, an velit se conuertere, nisi constet moraliter aliunde obstinatio infidelis, vel quando ob distantiam requiri nequit, vel quando facto facto ipso constat voluntas infidelis, v. g. si transeat ad aliud matrimonium. Requiritur tamen monitio, quando conuersus est dubius de obstinatione. Sufficit tamen nuntius certus ac fide dignus, & non requiritur præfixio termini infideli autoritate Ecclesiæ. Nō tamen sunt negandæ induciæ ad conuersionem, si petantur sine fraude. Et est sanum consiliū, non tamen necessarium, testes adhiberi dum infidelis monetur, *lib. 7. disp. 74. à nu. 8. vsque ad 20.*

18 Matrimonium non dissoluitur, donec fidelis ad alias nuptias transeat, & infidelem ante eum transitum conuersum teneatur fide-
lis re-

lis recipere; & infidelis non potest validè cō-
here, donec fidelis aliud inear. Non dissol-
uitur enim matrimoniū per transitum infidelis
ad aliud, *lib. 7. disp. 75. à nu. 1. vsque ad 7.*

19 Si infidelis adulter conuertatur ad fidem,
nondum fideli alio matrimonio deuincto, nō
tenetur fidelis eum admittere; at nequit fide-
lis ad alias nuptias migrare, *lib. 7. disputat. 75.
num. 8.*

20 Si ante nouas fidelis nuptias conuerta-
tur coniux infidelis, non est necessarius inter
ipsos nouus matrimoniij contractus, *lib. 7. disp.
75. nu. 9. & 21.* Et si post nuptias fidelis, eo que
iam viduo eff. cto, conuertatur coniux infide-
lis, non tenetur fidelis illum admittere, nec
potest, nisi nouum eum eo inear matrimoniij
contractum, *lib. 7. disp. 75. nu. 10.*

21 Si infidelis post fidelis conuersionem a-
ctus infidelitatis exercuerit, non tenetur fide-
lis eum admittere, licet conuertatur antequā
fidelis contrahat matrimonium, *lib. 7. disp. 75.
num. 11.*

22 Sicut dissoluitur matrimonium infide-
limum consummatum per transitum ad aliud
matrimonium; ita dissoluitur altero conuerso
religionem profitente; non tamen per suscep-
tionem ordinum sacrorum, vel per votū sim-
plex castitatis, *lib. 7. disput. 76. à num. 8. vsque
ad 13.*

23 Licet fideli transire ad religionem, or-
dines, vel ad votum castitatis, reuente
infide-

infideli conuerti, licet habitare velit sine Dei contumelia; prius monitione factâ, nisi existat probabilis conuersionis spes, vel reducatur ad fidem ante mutationem status, etiam si interueniat sententia Ecclesiastica separationis, *lib. 7. disp. 76. à nu. 1. vsque ad 5.* Et si fidelis iam professus vel sacris ordinibus insignitus, vel voto castitatis ligatus sit, non est reddendus, infideli postea ad fidem conuerso. Secus dicendum, quando est in anno nouitiatus, *ibid. nu. 6. & 7.*

25 Infidelis validè ad aliud matrimonium transit, dissoluto matrimonio per trāsitum fidelis ad alias nuptias, vel per professionē. Secus dicendum de transitu ad ordines sacros. Poterit tamen infidelis postea conuersus, quando fidelis ad ordines sacros transijt, ingredi in religionem. Item licitum est infideli, dissoluto semel fidelis matrimonio, ad aliud transire, *lib. 7. totâ disp. 77.*

Interdictum.

1 Interdictum non incurritur ob culpam ueniam. *lib. 9. disp. 32. nu. 29.*

2 Tempore interdicti potest licitè & validè contrahi matrimonium. Item tempore cessationis à diuinis omnia sacramenta licent, sicut in interdicto. Et specialiter interdicti validè contrahunt. Etiam in Ecclesia specialiter interdicta potest matrimonium celebrari & omnia permissa in interdicto, & denuntiationes fieri possunt, *lib. 7. disp. 8. à num. 1. vsque ad 8.*

3 Tem-